

КРАХЪТ НА НЮ ЙОРК

Дейвид Уилкерсън

7 Май 1990

Наскоро „U.S.A. Today“ пусна първа страница, озаглавена „Нокаутиран ли е Ню Йорк?“ Имаше рисунка на Ню Йорк, облечен като боксьор, проснат на въжетата, почти в безсъзнание от нокаутиращ удар. Историята продължава с това, че града излиза извън контрол, и че този път много хора смятат, че няма да оцелее.

Ню Йорк има най-високите наеми в Америка, най-високите данъци, най-високата престъпност е тук, както и едни от най-опасните училища в света. Полицията счита някои от кварталите – например Източен Ню Йорк и Бронкс – военни зони. Полицаяте просто отказват да отидат в някои райони.

Един от коментаторите в сутрешна програма предупреди зрителите си да не идват на това мръсно, престъпно място. Той каза, че Ню Йорк е Калкута, но без кравите. За да направи изявлението си още по-силно, той каза, че скоро ще се премести от тук и няма планове да се връща.

Последните криминални статистики за Ню Йорк показват обезпокоително покачване броя на убийствата. Градът също има най-големия брой болни от СПИН в Америка, както и най-голям брой пристрастени към наркотиците новородени бебета – невинни деца, които умират, без някога да видят дори един момент свобода от агонията.

Цяла армия от безработни бездомни хора ходи по улиците на града, много от тях са душевно болни или наркомани. Те са хилави, измършавели и просят докато умират. Изключително сърцераздирателна гледка е да ги видиш как умират пред очите ти. Много хора умират от СПИН на самата улица. Тази трагедия само ще се увеличава, понеже болниците в града не могат да приемат всички нуждаещи се.

Само преди около 30 години този град беше горе-долу тих и спокоен. Централ парк беше любимо място без почти никакви престъпления. Но в края на петдесетте, хероина удари Ню Йорк като бомба. Въпреки, че в много квартали се появиха тийнейджърски банди и имаше наркомански войни по онова време, „тревата“ беше основния проблем, а тези деца практически се бяха самоизолирали в гетата.

Но всичко това се е променило. Хората сега питат: „Какво става с града? Какво става тук?“ Ню Йорк изглежда е пред прага на анархия. Затворите са претъпкани с престъпници, огромна част от техните престъпления са свързани с крак-а! Никой средно интелигентен човек не може да пренебрегне бързата смърт на града. Всички знаем, че скоро ще се случи нещо.

Преди 4 години, Бог ме призова да се върна в Ню Йорк и ми даде 2 заповеди: да намеря и окуража свят остатък и да предупредя Ню Йорк за надвисналия съд. Божието Слово казва, че Господ не налага съд преди да предупреди хората Си чрез пророците и стражите Си. „Наистина Господ БОГ няма да направи нищо, без да открие тайната Си на слугите Си, пророците.“ (Амос 3:7)

Възлюбени, няма да правя спекулативни пророчества. Ако пророческо послание или слово не е основано на Божието Слово, ние ще бъдем блъскани и хвърляни от всеки доктринален вятър и вълна. Днес всички така наречени пророчества звучат поразително, но не съдържат и един милиграм истина в тях. Доказателство за съмнително пророчество е ако то не е закотвено в примери от Божието Слово.

Господ ни е оставил примери в Словото Си, чрез които можем да разберем как ще се движи ръката Му. Бог е същия вчера, днес и завинаги, а принципите Му на наказание не се променят. Библията казва, че всичко, което се е случило на хората в Библията служи за пример на нас, „върху които са дошли последните времена.“ (1 Коринтяни 10:11). От всичко, което се е случило в Библията, ние можем да видим ясните предупреждения на Писанието за онова, което идва към нас.

Езекил 33:1-9 ни казва, че стража, който вижда задаваща се опасност, но не предупреди хората, ще бъде държан отговорен от Господ Бог за това, че не е говорил, и че кръвта на хората ще бъде върху неговите ръце. Аз не желая ничия кръв по ръцете си, така че трябва да ви кажа няколко неща, които Святия Дух ми е показал за Ню Йорк.

Преди всичко считам, че Бог предупреждава Ню Йорк в продължение на години. Тези предупреждения, в огромната си част, са били пренебрегвани. Градът почти банкрутира през 70-те, но в момента, в който уплаха премина, дойде див дух на алчност и гордост. Уол Стрийт започна да се перчи – строеше небостъргачи и надуваше заплатите. Парите бързо се върнаха на трона като бог на този град.

На 19 Октомври, 1987 (днес познат като „Черния понеделник“, Бог даде на Ню Йорк невъзможно за пренебрегване предупреждение. Стоковата борса се срина бързо, след което хората тичаха нагоре-надолу по улиците и викаха „Всичко свърши!“ Но мисленето на „оцеляването“ отново победи: „Съществували сме в продължение на 200 години и винаги сме имали насилие, паника, сринове на стоковата борса. Толкова много пъти сме били на ръба на бедствие, че вече знаем че ще излезем от това и този път, точно като преди!“

Бог за пореден път предупреждаваше Ню Йорк заради алчността и гордостта му. Но града не се вслуша в предупреждението и продължи да избива бебетата си, избута Бог от училищата си и се перчеше с безразборния секс и хомосексуализма си. Днес нийоркчани почти си затвориха очите, когато групи активисти хомосексуалисти щурмуваха катедралата Сейнт Патрик и легнаха между пейките ѝ, искащи да прекъснат службите.

Всичко това се случи без ни най-малко покаяние. Но предстоят други предупреждения, а знаците за тяхното приближаване са ясни: първо, Ню Йорк ще преживее огромен финансов хаос. Сегашният кмет взе властта и преди няколко месеца беше поздравен от зашеметяваща финансова криза. Предшественикът му си тръгна от офиса, без да направи дори и намек за тази криза.

За да направи нещата още по-лоши, щатът оряза помощи за Ню Йорк в размер на 125 милиона, когато града е изправен пред дефицит от 1 милиард долара. Приходите от такси са били завишени и сега разходите на града излизат извън контрол. Имаше и ще продължи да има уволнения във всеки клон и департамент на градския съвет и услугите.

Вероятно ще попитате къде можем да видим пророчество в Библията, касаещо сегашната ситуация. Господ ме заведе до 1 Царе и древен Ерусалим. Под управлението на Соломон този град имаше много общо със съвременния Ню Йорк. Ако изучаваме падането на Ерусалим, ще видим също и скорошния крах на Ню Йорк.

Соломон ясно беше благословен от Бог повече от всеки човек на земята. Той притежаваше по-голямо богатство от всеки човек в историята. Не е имало по-проспериращ град от Ерусалим в дните на Соломон. Той се беше превърнал в център на световната търговия. Търговци се трупаха на градските пазари за лен, прежда и коприна. „И всичките царе на Арабия и от управителите на страната донасяха на Соломон злато и сребро.“ (2 Летописи 9:14). Пазарите бяха заляни от пшеница, ечемик, масла и вина от всички нации.

Повечето от гражданите имаха слуги. Натруфени сгради бяха построени от мрамор, мед, скъпоценни камъни, скъп дървен материал като ела или кедър. Тези великолепни постройки бяха заобиколени от красиви палми. Соломон прати кораби из целия свят, за да достави животни за фантастични зоологически градини, като ги напълни с щрауси, зебри, маймуни и райски птици.

Библията ни казва също и че Соломон напълни улиците на Ерусалим с екзотични, разкошни колесници. Той притежаваше 1400 такива, заедно с 12 000 коне, донесени от Египет. Въпреки това той направи това в разрез с Моисеевия закон, който забраняваше на царете на Израел да трупат за себе си коне от египетската земя. (Второзаконие 17:16)

Соломон се превърна повече в политик, отколкото в Божий човек.

Струва ми се, че в цялата тази експанзия, Соломон е имал много малко време за молитва. Той трябва да е прекарал огромна част от времето си със своите архитекти в чертожните кабинети. Нищо чудно, че му беше толкова лесно да пренебрегне Моисеевия закон, но нехайството му имаше жестоки последици за града.

Ерусалим се беше превърнал в Ню Йорк на своето време – културно и търговски. Когато всички онези езически слуги и чуждестранни работници влизаха през портите му, те внасяха техните форми на поклонение. Хората не отиваха просто да служат и автоматически да приемат еврейските обичаи. Те идваха радващи се на собствения си начин на живот, включително и на боговете си.

Израилтяните бяха предупредени за тези чужди богове и им беше заповядано да стоят на страна от тях. Въпреки това самия Соломон внесе идолите заедно с останалите екзотични неща, които колекционираше. И за да може да издържа всичко това, той наложи високи данъци на хората, които скоро се превърнаха в тежко бреме за тях.

Същият човек, който беше построил храма, който гореше от желание да угоди на Бог, стана политик. Във върха на своя просперитет той се обърна към аргументите на света, вместо към мъдростта на Божието Слово. Изгодата стана по-важна за него, отколкото ходатайството и молитвата.

Например, когато той се ожени за дъщерята на фараона, той осигури мирен договор със силния си стар враг. Вместо да прави онова, което е правилно в Божиите очи, Соломон мислеше като света и правеше онова, което беше най-изгодно. В крайна сметка всичко се превърна в политика за него и той просто „се движеше по инерция“ с Бог. Това е нещото, което би съборило всеки град или вярващ, в този случай.

Като допълнение, Соломон имаше страхотна похот за жени – имаше 700 съпруги и 300 наложници. Това също беше в директен разрез с Моисеевия закон: „И да не взема много жени за себе си, за да не се отклони сърцето му.“ (Второзаконие 17:17)

Соломон до такава степен се пристрасти към съпругите и наложниците си, че неконтролируемата му похот го доведе до идолопоклонство, понеже всяка жена внесе в царството собствените си богове. Соломон даде на всяка една от тях храм и персонал: „Така направи и за всичките си жени чужденки, които кадияха и жертваха на боговете си.“ (3 Царе 11:8) Тези храмове трябва да са включвали много прислужници, девици и ковчежници. Имаше огромен храм на Астарта, богинята на сидонците, както и на Мелхом, и Молох на амонците и Хамос на моавците.

Аз вярвам, че освен ужасяващото духовно унищожение, което причиниха те, всяка идолопоклонническа институция издигната в Ерусалим беше алчно същество, изяждащо хазната. Преди смъртта на Соломон, градът беше наводнен с безбожни, безполезни институции, които пресушиха и банкрутираха цялата нация Израел.

Данъчната система, която завеща Соломон, беше сурова и поробваща, за да може да издържа големия растеж на царството, идолопоклонническите храмове, лудостта на удоволствията и чувствеността. Несъмнено пианството беше замъглило мъдростта му, защото той си призна, че „предаде себе си на виното.“

Соломон умря болен, грохнал, разочарован. Чудя се дали когато умря съжаляваше, че е оставил на сина си наследство от безнадежден дълг, понеже сина му Ровоам седна на трона на нацията, която преживяваше икономическо бедствие.

Множество лихвари протегнаха ръце и казаха: „Не можем да орязваме повече! Имаме нужда от всеки долар!“ Ровоам получи бързо образование – точно като кмета на Ню Йорк – когато финансовите му съветници му казаха, че е надвиснало икономическо бедствие.

Бог ще събори Ню Йорк точно както събори Ерусалим.

Как беше съборен Ерусалим? Данъчната му система беше унищожена. След смъртта на Соломон, един човек наречен Еровоам, който избяга в Египет по време на царуването на Соломон, накара цялата нация да поиска от Ровоам данъчни облекчения. „Баща ти направи жесток ярема ни, но ти облекчи сега жестоката служба на баща си и тежкия му ярем, който той наложи върху нас, и ще ти служим.“ (3 Царе 12:4)

Ровоам си даде 3 дни, за да вземе решение. През това време той се консултира и с възрастните мъже, които „бяха стояли пред баща му Соломон, докато беше жив“ (стих 6), и с младите, с които беше отрасъл. Той избра да пренебрегне съвета на старейшините, който беше да облекчи бремето на народа. Вместо това последва съвета на приятелите си, които му казаха да повиши данъците, вместо да ги намали.

Въпреки това съществуваше решение на целия този проблем, ако Ровоам бе пожелал да го види: затваряне на идолопоклонническите храмове. Това би увонило хиляди езически свещеници, би спряло финансовото кървене и по този начин би облекчило голяма част от бремето на народа. Вместо това той заяви: „Малкият ми пръст е по-дебел от слабините (бедрото) на баща ми... Баща ми ви е наказвал с камшици, а аз ще ви наказвам със скорпиони.“ (3 Царе 12:10-11)

Ровоам не искаше да се изправи срещу гнева на добре окопаните лихварски кръгове, така че извика: „Повече данъци!“ И хората отговориха: „Какъв дял имаме ние в Давид? Нямаме наследство в Есеевия син! По шатрите си, Израилю! Погрижи се сега за дома си, Давиде! И Израил отиде по шатрите си.“ (3 Царе 12:16). Въстанието беше налице!

Точно по този начин Бог ще събори Ню Йорк. Историята ще се повтори – ние ще видим данъчната политика да се срива, заради бизнеси, семейства и хора, които са изтощени от тежките данъци, които ще се оттеглят от града и ще кажат: „Грижи се за себе си, Ню Йорк! Ние си тръгваме! Без повече данъци за нас!“

Вярвайте ми – преселението е започнало. Ние чуваме, че са отворени нови работни места, и че статистически погледнато има повече възможности, но онова, което аналитиците пренебрегват е, че тези работни места са на минимална работна заплата. Мениджъри на средно ниво, които в момента са уволнявани, понеже фирмите орязват персонала, не могат да намерят равностойна нова работа. Така че повече и повече хора просто ще се изнесат, понеже не могат да издържат финансово на живота в града.

Когато Ровоам изпрати данъчните си служители, народа на Израел ги уби с камъни и изпрати колесниците им празни в Ерусалим. Ерусалим се изроди в идолопоклоннически, зъл град. Хората навсякъде се отдаваха на удоволствия. Градът излезе извън контрол, управляван от похот и алчност.

Мислил съм си, че по-слабата данъчна събираемост, вероятно ще накара правителството да спре финансирането на клиниките за аборти и те ще трябва да затворят. Или изродените представления на изкуството, издържани от федералния бюджет, ще спрат без финансова помощ. Но не е така! Абортите ще се пренесат в кухни с ножове, а изложбите ще продължат с персонал от доброволци в дарени от някого помещения. Понеже макар да сме изправени пред неоспорими предупредителни знаци, похотта, алчността и греха ще продължат да съществуват неконтролируемо.

Скоро Ню Йорк няма да бъде „точното място“ за бизнес и удоволствия. Бог ще изостави и изолира този град. Както виждаме в примера на древен Ерусалим, загубата на данъкоплатци ще доведе до още по-голямо беззаконие. Всичко това е предсказано в проклятието на Моисей над безбожните народи: „И ще вървиш пипнешком по пладне, както слепият опипва в мрака, и няма да благоуспяваш в пътищата си, а ще бъдеш само потискан и ограбван непрекъснато, и няма да има кой да те избави.“ (Второзаконие 28:29 – бел.пр.)

Не се предвиждат пари за поправка на пътища и мостове, за подобрене на училища или за назначаването на повече полицаи. Бродуей ще преживее много черен период, понеже хората ще се страхуват да дойдат в центъра макар и само за една вечер. Обикновения зрител няма да има пари за лукс, заради масовата безработица. Ще дойде време, когато високоплатени държавни служби – тези, на които не се работи нищо, но които използват огромни банкови сметки и лимузини - ще затворят.

Ами пазара за недвижими имоти? Възлюбени, няма да има такъв. Пазар означава купувачи и продавачи, но скоро ще има само продавачи. Никой няма да има пари да купува. В този момент 14% от търговските места в Ню Йорк са празни. Това означава 1 милион и 200 хиляди квадратни метра празни, не облагани с данъци места. Японците са купили една част от офис сградите в Манхатън, но тяхната икономика също започна да отчита проблеми. Много е вероятно и те скоро да се изнесат от Ню Йорк.

Уол Стрийт ще бъде наречена „Наркоманската улица“.

Не предвиждам друга паника на Уол Стрийт. Вместо това си представям фантастична, летаргична лудост, причинена от наркотици. Уол Стрийт ще се завлече в кокаиново бедствие. Малцина ще са загрижени какво се случва – ще бъдат надрусани.

Наскоро възлюбен брат в Господ ми каза, че загубил работата си на вице президент в една фирма на Уол Стрийт, защото отказал да смърка кокаин с другите шефове. Само двама от целия му департамент не били пристрастени към кокаин. Каква ли част от поетите от тях финансови рискове са били направени под влиянието на дрога? Отношението им било: „Яж, пий и се весели, защото утре ще ни уволнят! Това не са нашите пари, така че на кой му пука! Рисувай всичко!“

Борсата в Токио можела да се срине с 15000 пункта, а те биха го пренебрегнали. Всички предупреждения – стари и нови – пренебрегнати. Като че пазара е казино в Лас Вегас, а залозите са американските пенсионни и индустриални фондове.

Уол Стрийт ще се превърне в най-голямото наркоманско сбирнище досега. Икономическата сила скоро ще се измени в обикновен пазар. Уол Стрийт ще хленчи и ще умре поради липса на грижи, докато Европа се надига. Подготовката за царството на Антихрист е налице.

Самият Бог ще бъде убежище по време на бедствие.

Реките Хъдсън и Ийст нямат никакво значение за онези от нас в Христовото тяло, защото ние сме напълно зависими от Реката на Живота. За тези, които напълно разчитат на Господ, стоковата борса е без значение. Пазара на недвижими имоти може да се издига или пропада, а данъкоплатците да се изнесат, но ние не сме граждани на градовете на този свят. Ние сме граждани само и единствено на Сион – градът на нашия Бог!

Бог винаги е имал град в града. Насред всичките проблеми и опасности, Самият Бог ще слезе и ще се бие за Сион. Чели сме в Откровение: „Горко на земята... защото дяволът слезе при вас много разярен...” (Откровение 12:12 – бел.пр.). Възлюбени, той ще проведе ръкопашен бой с Всемогъщия Бог, понеже моя Господ е обещал да „слезе, за да воюва за хълма Сион.” (Исая 31:4)

Той лично ще води тази последна война, вървейки пред нас, за да покори всичките ни врагове преди те да могат да вдигнат ръка. Чували сте за войната срещу наркотиците и войната срещу СПИН-а, но има и по-голяма война – това е Божията война срещу всеки и всичко, което би се осмелило да докосне децата Му. „Защото ГОСПОД, вашият Бог, е, който воюва за вас, както ви е обещал.” (Исус Навиев 23:10)

Псалм 121:8 казва: „ГОСПОД ще пази излизането ти и влизането ти отсега и до века.” А Откровение 3:10 обещава: „Понеже си опазил словото на Моето търпение, и аз ще те опазя от часа на изпитанието, което ще дойде върху цялата вселена, за да изпита земните жители.”

Бог е много лично заинтересован от нас. Той гледа влизанията ни и излизанията ни в коли, рейсове и метро; окото Му е върху нас, когато ходим по улиците на града. Той обещава да ни води и да ни пази.

В трета глава на Данаил, ние четем за трите еврейски момчета, които бяха хвърлени в огнената пещ на цар Навуходоносор, понеже не се поклониха на идола, както им беше заповядано. Къде беше Бог по време на това изпитание? Някъде в космоса? Не! Той беше с тях в пещта! „Ето, виждам четирима мъже развързани, които ходят всред огъня, без да имат никаква повреда; и по изгледа си четвъртият прилича на Божия Син.” (Данаил 3:25)

Така ще бъде винаги с нас нашия Бог, защото Той е нашата „винаги готова помощ в беда.” (Псалм 46:1)

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1990 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Collapse of New York City](#) / [Крахът на Ню Йорк](#)